

§ 7.

For de sønderjydske Amtskommuners Vedkommende kan Amtsraadene fremdeles bestemme, at hele Amtskommunens Udskrivningsbeløb lignes paa Amtsraadskredsens Sognekommuner, dog saaledes at det Beløb, der herefter udskrives paa disse, fordeles efter Reglerne i § 3.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, finder første Gang Anvendelse — saavel for Amtskommunens Vedkommende som for de sognekommunale Bidrag — for Regnskabsaaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Samtidig med, at de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, ophæves § 50, 1. Stk. i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 og § 7 i Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Indenrigsministeren i sidste Rigsdagssamling i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne om Amtskommunernes Skatteudskrivning (Rigsdagstidende 1927—28, Tillæg A, Sp. 4999) gik i Hovedtrækkene ud paa, at Amtskommunernes Udgifter til Medicinalvæsen fremtidig forlods skulde lignes paa Amtsraadskredsens Kommuner efter et nærmere angivet Forhold, hvorefter Resten af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder skulde udskrives efter de hidtil gældende Regler i den kommunale Ejendomsskatte- lov af 31. Marts 1926 sammenholdt med Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 50. Forslaget, hvis Formaal var at lette Ejerne af faste Ejendomme med Hensyn til de stærkt tyngende Skatter til Amtskommunerne, blev underkastet 1. Behandling i Folketinget (Folketingets Forhandlinger Sp. 4477 ff.), og henvistes derefter til et Udvalg, der den 4. April 1928 afgav Beretning (Tillæg B, Sp. 3299 ff.), bilagt med en Række Oplysninger, som efter Udvalgets Anmodning var fremskaffede af Ministeriet til Brug ved Bedømmelsen af Forslagets Virkninger. Udvalget anmodede derhos Ministeriet om en Række yderligere Oplysninger, særligt vedrørende Forholdet i de sønderjydske Landsdele; disse Oplysninger er tilvejebragt i Løbet af Sommeren.

Ved de Overvejelser, Lovforslaget har været Genstand for i Anledning af dets fornyede Fremsættelse i indeværende Rigsdagssamling, har Ministeriet desuden haft for Øje at skabe en Ordning, hvorved Størrelsen

af de paa fast Ejendom hvilende amtskommunale Skatter gøres mere konstant end hidtil, saaledes at større Svingninger fra Aar til Aar saa vidt muligt undgaaes. Man har i saa Henseende anset det for formaalstjenligt i Forslaget at fastsætte en for samtlige Amtskommuner fælles Maksimalpromille for Udskrivningen paa Grundværdi og Ejendomsskyldsværdi, saaledes, at den sidstnævnte Promille som hidtil udgør $\frac{3}{4}$ af den førstnævnte Promille.

Det tilstræbes med andre Ord ved Forslagets nuværende Form at gøre Beskatningen paa fast Ejendom til Amterne *fast* med Hensyn til den Maksimalpromille, hvormed Skatten kan udskrives.

Ved Bestemmelsen af Maksimalpromillens Størrelse er man gaaet ud fra Forholdene i Skatteaaaret 1916—17 — det første Aar, i hvilket der har fundet en særskilt Vurdering af Jord Sted — og har udregnet Gennemsnittet for hele Landet af den Promille, som i hver Amtskommune fremkommer ved, at Bestemmelserne i den kommunale Skattelov af 31. Marts 1926 bringes til Anvendelse paa den amtskommunale Udskrivning paa fast Ejendom i Skatteaaaret 1916—17 og paa de daværende Grundværdier og Ejendomsskyldsværdier. Den saaledes udfundne Gennemsnitspromille — 3,32 — har man derefter forhøjet med den Procent (c. 25), hvormed Pristallet er steget fra 1916—17 til 1928—29, og den derved fremkomne Promille 4,15, afrundet til 4 er optaget i Forslaget som